

fer og Bænsfeligheder, der have bragt os til at erkjende, at det var ligesaa helbigt at lægge et noget friere Skjøn i Invalidbemyndigelseshaand, som man tillige har erkjendt Bænsfeligheden i at henlægge denne Art af Bevillingsmyndighed i selve Lovgivningsmagtens Haand, idet der dertil udfordredes et mere ubundet Skjøn udover alle tilsvarende og analoge Tilfælde, end der kan forudsættes at være tilstede i et Finantsudvalg. I Almindelighed har det været min og Fleres Betragtning, at det var ønskeligt at give netop Invalidbemyndigelsen, undtagelsesvis fra den øvrige Administration, et noget friere Valg, et noget friere Skjøn, ogsaa i Bevillingsspørgsmaal, og det er dette, der har ledet til Forsøget paa at give Invalidbemyndigelsen en noget anden Sammensætning, som jeg allerede ved anden Behandling henvisste til. Smidlertid er det meget muligt, og jeg skal give den høitærede Finantsminister Ret deri, at det kan have sine Betænklichkeiten, saaledes paa et enkelt Punkt af Loven at indlægge et friere Skjøn end paa andre Punkter. Jeg tror, at den høitærede Finantsminister kan have Ret i, at der var ligesaa stor og maaske endog større Anledning til at amende et saadant Skjøn paa andre af Lovens Omraader, og da Forslaget jo støtter sig til, hvad der angaaende et enkelt Tilfælde fremkom ved 2den Behandling, skal jeg, hvad Endringsforslaget under Nr. 5 angaar, tillade mig, ligeledes under Forudsætning af, at jeg tør betragte mig bemyndiget til at tale paa samtlige Forslagsstilleres Begne, at tage dette Forslag tilbage.

Formanden (Krabbe): Tør jeg spørge, om Nogen optager det saaledes tilbagetagne Endringsforslag under Nr. 5. (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Bojsen: Forslaget under Nr. 8 skal jeg ikke dvæle ved, da jeg fremdeles tør sige, at jeg anser mig forpligtet til at stemme derimod; men jeg henstiller forøvrigt til Thinget, om det, overensstemmende med den høitærede Finantsministers Udtalelse, vil vedtage det. Endelig antager jeg, at vi kunne og bør blive enige paa Grundlag af Endringsforslaget under Nr. 10 i Forbindelse med det Underændringsforslag, som idag er stillet dertil af den høitærede Finantsminister, nemlig det, der gaar ud paa at lade Udnavnelsen af Bestyrelsens Medlemmer ske af Kongen. Da jeg første Gang havde Ordet, udtalte jeg mig derimod, men jeg tilstaar, at jeg ikke var opmærksom paa, at det var den muggelbende Ordning, som den høitærede Finantsminister foreslog bibeholdt. Den ærede Minister har altsaa i dette Tilfælde utvivlsomt en Ret at staa paa, ja, om jeg tør sige saa, en stærk Stilling, og da jeg heller ikke paa nogen Maade tør tillægge dette Punkt nogen egentlig Betydning, skal jeg hen-

stille til Thinget, om det i Genhold til den høitærede Finantsministers Motivering vil tiltræde Underændringsforslaget i Forbindelse med Endringsforslaget Nr. 10. Derimod maa jeg fremdeles tilraade at stemme mod Finantsministerens Endringsforslag under Nr. 12, som jo gaar ud paa at flette Medlemmernes Udgang til Honorar. Jeg tror, at det navnlig hidrører fra en Frygt for at henvise Noget til Afgjørelse paa Finantsloven. Det er efter min Opfattelse en noget besynderlig og jeg tør sige umotiveret Frygt, thi jeg tror, det vil erkjendes af alle dem, der ere lidt dybere inde i Finantslovens Detail, at de, der have Forsørgelse gennem Finantsloven, ingenlunde have Grund til at beklage sig, men tværtimod behandles endog saa flattere end de, der udelukkende ere henvisste til særlige Love (Afskyldelse af Rimestad). Det ærede Medlem tvivler om, at det forholder sig rigtigt; men jeg vil være i Stand til at dokumentere min Anskuelse med Hundreder af Exempler. Jeg tror derfor, at denne Frygt for Behandling paa Finantsloven ikke er motiveret, uden forsaavidt den ærede Minister skulde frygte for, at vi ere for flotte, og han altsaa vil skaffe sig en Garanti gennem en særlig Lov imod, at vi skulde gaa ud over rimelige Grændser. Men heller ikke denne Frygt har nogen Betydning. Iøvrigt vil jeg tillade mig at henvise til, hvad jeg udtalte ved Sagens 2den Behandling om det Unskelige i, at en Bestyrelse, hvis Arbejde man tillægger særlig Betydning, faar Honorar. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at Endringsforslaget Nr. 12 forkastes.

Finantsministeren (Estrup): Naar det ærede Medlem, der sidder ligeoverfor mig (D. Christensen) rettede det Spørgsmaal til mig, hvorvidt den særlige Invalidfond havde Midler til at fyldestgøre saadanne Krav, som kunne stilles til den i den Reining, han omtalte, skal jeg tillade mig at oplyse, at den Del af den overordentlige Invalidfonds Midler, som, dersom dette Lovforslag vedtages, vil vende tilbage til Centralkomiteens Bestyrelse, udgjør noget over 3 Gange 100,000 Kr. I hvilket Forhold imidlertid disse Midler staa til de Forpligtelser, som den særlige Fond allerede har, ser jeg mig ikke i Stand til nu at oplyse; men foruden den Del af den overordentlige Invalidfond, som vil vende tilbage til Centralkomiteens Bestyrelse, vil der jo endnu blive tilbage under den almindelige Invalidfonds Bestyrelse, men efter samme Regler, som nu gjælde for den overordentlige Fond, noget over 100,000 Kr. At iøvrigt Bestemmelserne i Loven af 9de April 1851 om Anvendelse af den overordentlige Invalidfonds Midler tilstøder at yde en Understøttelse i det Tilfælde, det ærede Medlem særlig har interesseret sig for, fremgaar jo af Lovens Ord. Det ærede Medlem vil finde den paagjældende Bestemmelse i Lovens § 32, hvor det hed-